

Lande, hvorfra man nu gør Indsigelse overfor Importreguleringen. De paagældende Lande har selv iværksat Importregulering; baade det ene og det andet af de Lande, som den højtærede Minister er saa rædselsslagen for, har indført Importregulering; det skulde derfor være let at overbevise dem om, at hvad der er Ret for dem, ogsaa maa være billigt for os. Men det forekommer mig unægtelig tvivlsomt, om Lande, der overhovedet gider protestere imod andre Lande, skulde finde sig i, at vi rejser Toldmure, der er lige saa fjendtlige Foranstaltninger. Hvis man ikke har sikret sig mod det paa Forhaand, risikerer man, at de Toldforhøjelser, man eventuelt vil gennemføre, vil fremkalde samme Virkninger i Løbet af meget kort Tid, hvis der overhovedet er Tale om, at den Slags Ting virker i Udlandet.

Den højtærede Handelsminister gjorde nogle Bemærkninger om Priserne paa de regulerede Varer, som var fuldkommen rigtige, han sagde, at Skotøjsprisen f. Eks. var faldet, og at der nu produceredes flere billige Cigarer af danske Fabrikker end før; og han vendte sig mod yderligere at øve Priskontrol og gjorde det ved at mane Krigstiden tilbage og sagde, at han troede ikke, man ønskede de Forhold tilbage. Det er meget muligt, at den højtærede Minister ikke ønsker de Forhold tilbage. Men jeg ved, at der er mange, der i 1920 bad sig fritaget for Reguleringerne, som nu hellere end gerne vilde tilbage til Krigstidens Forhold i saa Henseende, baade til Prisregulering og meget andet, mange, som har set, hvor forrykt det var i sin Tid at gaa med til at omstyrte alt dette paa et alt for tidligt Tidspunkt, og deriblandt adskillige af dem, som støttede Bestræbelserne for at faa væltet det hele. Der var en Fabrikant, som forleden Dag meget aabenhjertigt sagde til mig, da vi talte om Skotøjsreguleringen, at Krigstiden var en dejlig Tid: „Gud bevares, hvor var det en dejlig Tid i Modsetning til den nuværende!“ Den Mand var hverken Socialdemokrat eller Radikal.

Den højtærede Minister sagde om Importreguleringen, at det var den værste Form, bedre syntes han om Toldforhøjelser, midlertidige Toldforhøjelser naturligvis. Jeg savnede i den højtærede Ministers Uda-

lelse en Begrundelse af, hvorfor han syntes bedre om Toldforhøjelser end om en midlertidig Importregulering. Jeg gaar ud fra, at overfor Udlandet er vi lige vanskeligt stillet, enten vi gennemfører den ene eller den anden Del af Foranstaltningerne, eller rettere sagt lige lidt vanskeligt stillet, for vi er ikke vanskeligt stillet ved det, vi har nu; blot man taler sig fornøftig til Rette derom fra vor Side, som man har gjort det fra Svejts' og andre Landes Side, kommer man nok igennem de saakaldte Vanskeligheder. Jeg savnede, som sagt, en Begrundelse for, hvorfor Toldforhøjelse skulde være bedre, hvorfor det skulde være bedre at sætte 8 Kr. pr. kg som Told paa Cigarer i Stedet for 2,80, og hvorfor det skulde være bedre at sætte 4—6 Kr. pr. kg af Fodtøj fremfor den nuværende Kroner Penge, eller hvor meget det er. Jeg savner stadig en Begrundelse for, hvorfor det er bedre set fra Venstres Synspunkt. Venstre er jo, som Ministeren sagde, et Frihandelsparti. Kan vi ikke faa en Forklaring paa, hvorfor denne mægtige Toldforhøjelse er bedre end denne Importregulering, som har vist sig at være gavnlig i sine Virkninger, og som ikke har medført Vanskeligheder, der er større end de, vi kan vente ved en saadan kunstig Toldmur, som den vil være, der er Tale om. Jeg forstaar godt, at der er een vigtig Grund, nemlig at det vil give nogle flere Millioner i Statskassen, at man kan redde den synkende Skude over Vanskelighederne i Øjeblikket; som jeg sagde forleden: Efter os kommer Syndfloden. Det er stadig den Betragtning, som kommer igen hos Ministeriet: Lad os blot faa nogle Penge slæbt sammen i Dag og i Morgen, for at vi kan holde os over Vandet, saa længe vi skal sidde i Skuden, og lad de andre, som kommer efter, om de Vanskeligheder, som følger deraf. Jeg forstaar meget vel den Begrundelse, som ligger deri, men jeg vil gerne høre den af den højtærede Handelsminister selv.

Saa sagde den højtærede Minister, eller rettere han oplæste en Erklæring derom, at man var villig til at imødekomme Kravene, naar der ogsaa fra anden Side blev gjort Indrømmelser og vist Resignation. Der var ikke noget nærmere formuleret om, hvem der skulde gøre Indrømmelserne, om det var Skotøjsfabrikanterne og Cigar-